

Margrethe Vestager (RV):

Således motiveret skal jeg også gøre nogle enkelte bemærkninger i anledning af Det Radikale Venstres støtte til den lovgivning, som vi vedtager nu. Det, jeg vil sige, er, at vi gerne vil kvittere for det arbejde, der er blevet gjort af borgergrupper, enkeltpersoner, borgmestre og partigrupperinger over det ganske land, som har været optaget af diskussionen om, hvem de skulle slås sammen med, hvis de skulle slås sammen med nogen.

Dermed jo også sagt, at vi her i Folketinget med denne lovgivning netop har gjort den lette del af arbejdet. Det svære står foran de mennesker, som har taget ansvar for deres nye kommuner, og som skal have det til at fungere. Samtidig med, at vi nu i disse dage vedtager lovgivningen, som lægger massive, vanskelige, komplicerede og ufinansierede opgaver ud i den enkelte kommune, skal man også finde ud af, hvordan forskellige kommunale kulturer, politiske traditioner, måder at gøre tingene på skal forenes.

Derfor ligger der et meget stort stykke arbejde foran vores folk rundtomkring i kommunerne, og jeg håber, at de vil tage det på sig med samme ansvarlighed og samme vilje til at tage debatterne fra den ene ende til den anden, som de har gjort her i den første del af sammenslutningsprocessen.

Det er et meget stort arbejde, som skal gøres af dem. Jeg håber, at vi kan understøtte det på bedste vis, bl.a. ved at sørge for, at de ting, vi faktisk vedtager, også giver dem et politisk råderum til at skabe den nye politiske identitet for de nye kommuner, så vi får et stærkt, lokalt selvstyre.

Det Radikale Venstre kan støtte denne lovgivning.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan ikke støtte lovforslaget. Vi anerkender, at der er lavet et stort arbejde mange steder, at der er gjort en stor indsats, mange steder har der været folkeafstemninger osv., men vi mener, det er et problem, at man gennemfører kommunalreformen, uden at man aner, hvordan økonomien kommer til at se ud fremover, uden at man aner, om kommunerne kommer til at have de penge, der skal til for at løfte de opgaver, de skal tage sig af fremover, uden at man aner, om der er ordentlig sikkerhed for medar-

bejderne, om der er sikkerhed for, at de medarbejdere, der er i dag, også kan fortsætte med at løse de meget vigtige opgaver, de løser for vores børn, vores syge, vores ældre, til at sikre veje osv.

Når vi nu snakker kommunalreform og folk bliver ved med at tale om, at vi får en masse meget større kommuner, der kan klare mange ting, så skal man også huske, at en tredjedel af borgerne i Danmark altså bor i kommuner, som ikke bliver sammenlagt. En tredjedel af landets borgere bor i kommuner, der *ikke* bliver sammenlagt, og derfor kan man altså ikke alene som argument for kommunalreformen bruge det, at alle nu bor i nogle nye kommuner, der kan noget mere.

Vi mener også, det er et stort problem med denne reform, at regeringen ikke turde tage fat om det problem, som man heller ikke løste, sidst man lavede en kommunalreform, nemlig hovedstadsregionen. Vi mangler stadig at få et ordentligt svar på, hvordan strukturen skal være, så vi har en stærk hovedstad.

Man ville heller ikke tage fat i problemet med, hvordan vi sikrer et bedre lokaldemokrati. Hvordan sikrer vi både i de eksisterende kommuner og i de nye, større kommuner, at borgerne får en meget større indflydelse på deres eget lokalområde, kan være med til at komme med gode ideer, der kan skabe arbejdspladser osv.? Vi har fremsat et forslag fra Enhedslisten, som regeringen desværre ikke ville støtte. Vi vil fortsat arbejde ude lokalt, og vi vil også her i Folketinget arbejde for et bedre lokaldemokrati; det mener vi der er meget brug for.

Så er der jo også hele problemet om Farum Kommune, hvor Venstre stod med et stort problem med fallitboet efter Venstres politik. Efter at man i årevis havde rost alt det, Brixtofte gjorde, kunne man se, at det efterlod kommunekassen med et stort hul. Det løser man så nu ved, at borgerne i Værløse og skatteborgerne i nogle af de fattige kommuner i hovedstadsområdet skal være med til at betale regningen.

Så går man skridtet videre med hele kommunalreformen og gennemfører Farummodellen på landsplan. Det, vi så mangler at få svaret på, er: Hvis Farummodellen på landsplan viser sig at gå lige så galt, som den gjorde i Farum, hvem skal så betale regningen?

Vi synes faktisk, det er så stort et spørgsmål, at man ikke kun skulle have holdt folkeafstemninger lokalt om, hvor kommunegrænsen skulle gå, men at hele kommunalreformen burde have